

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut și fabrici — — — Lei 500

O critică demoralizatoare.

Așa trebuie să calificăm anumite fenomene, ce se petrec în presa noastră.

O campanie de nimicire s'a pornit în contra unor prelați ortodoxi, pentru abateri dela îndatoririle duhovnicești. Până aci, la idea unei campanii prin presă, redusă firește la relatarea de fapte și indicarea de soluții, contra celor ce, în Biserică, s'au făcut tovarăși cu păcatele, n'am avea nimic de zis. Cei cu răspunderi față de colectivitate, trebuie să supoarte rigoarea unui control public, chiar când este vorba de conducătorii Bisericii. Poate într'o măsură și mai mare, dar cu o singură condiție, ca acest control să fie exercitat într'un spirit creștinesc, nu de iertare cu orice preț, dar lipsit de ură și de patimi.

Expresioni, ca „stărpitură morală”, „ticălos până la măduva oaselor”, „bestie”, „porcescul prelat concubinar iremediabil”, „bandit” și așa mai departe, întrebuintate de un profesor de teologie, la adresa unui mitropolit, nu credem însă că s'ar putea categorisi de atari. Oricât de mult adevăr ar fi la baza unor asemenea invective, ele depășesc limitele admise în discuțiile privitoare la treburile bisericesti. Și, oricât s'ar încercă să se arate, că o confuzie între Biserică și „persoanele ticăloase”, cari o conduc, este inițial exclusă, acestea nu pot rămânea fără nici un efect deprimant, descurajator pentru cei ce cred în Biserică, în mod sincer, și nu dintr'un fariseism convențional.

Acești termeni sunt de o gravitate extraordinară și în raporturile dintre mireni, ele pot avea însă semnificația unei periculoase anarhii, dacă nu desăgări morale, atunci, când se produce între cei ce prin situația lor în ierarhia bisericască, trebuie să servească de perfecte modele de blândețe creștinească, obligați a evita, în manifestațiunile vieții lor, limbajul certăreților de mahala.

Noi încreștăm acest detestabil fenomen pe răbojul ziarului nostru, nu pentru a veni în apărarea cuiva și nici în credința, că cei vizați, vor putea fi convertiți prin aceste câteva șire, așezate într'un ziar de provincie, din extremul de vest al României. Mai ales, că nu suntem izolați în constatările, ce le facem, au încercat-o și alții, fără succes. O facem pentru a semnaliza și a stigmatiza primejdia, din teama, că procedeele uzitate nu vor avea consecințele de îndreptarea lucrurilor, intenționate de autorii campaniei, de a căror sinceritate n'avem motive să ne îndoim încă. Și atunci, siguranței și încrederii acestora, că Biserica nu poate fi identificată cu prelații ei, terfeliiți în acest mod, noi ne vedem obligați, să le adaogăm avertismentul nostru hotărât, că o atare indentificare nu trebuie făcută, oricât de demoralizator ar fi, acest fel de a critica, agresiv până la anarhie, care tinde să introducă în Biserică moravuri de bălcu.

Dr. George Rusu.

Imprumutul extern și stabilizarea Leului.

Ceace preocupă mai serios și mai mult, în prezent, țara noastră întreagă, este chestia împrumutului și a stabilizării. Și-i natural să fie așa. Deoarece pentru ca să putem scăpa de criza financiară, de miseria insuportabilă în care ne sbatem cu toții, ca să ne putem reface industria și comerțul intern, avem nevoie neapărată de un împrumut extern, iar ca să înceteze urcarea prețurilor, urcarea scumpetei, care îngreunează pe zi ce trece, ba chiar nimicește posibilitatea traiului vieții, adică puțința de a ne nutri și îmbrăca, avem nevoie de stabilizarea valutei noastre, a banului nostru, chiar mai mult decât de urcarea valorii lui.

Ambele aceste 2 operațiuni: și împrumutul extern, și stabilizarea o putem face între împrejurările de azi numai cu concursul străinătății, a țării mari străine. — Dacă am fi noi L. A. N. C. la putere, punem pariu, că le-am rezolva pe amândouă „prin noi înșine”, am face parale prin confiscarea averilor dobândite prin fraude și înșălăciuni, adică pe cale necinstită, a averilor îmbogățiților de război și prin exproprierea anumitelor imobile. — Acel concurs necesar al străinătății a și fost solicitat de mult timp de guvern, fiindcă însuși ministrul actual de finanțe s'a convins — „cam târziu, dar totuși”... — că finanțele țării nu

se pot reface pe baza principiilor sale învechite „prin noi înșine” — de așa ceva numai L. A. N. C. ar fi capabil! — ci că trebuie să recurgă la un împrumut extern.

Dar tratativele întinse și continuate referitor la împrumut, cu cari s'au ocupat ziarele chiar și mai mult decât trebuia, nu au dus nici până azi la nici un rezultat și aceasta din motivul că opoziția nu numai nu a dat sprijinul ei guvernului în acele tratative, ci din contră s'a folosit de orice mijloace, ca să împiedice realizarea împrumutului și a stabilizării. Trist dar adevărat. Nu noi, ci istoria va fi chemată să judece dacă procedura opoziției și în acest caz, în această chestiune, a fost patriotică și folositoare sau ba.

Și dacă totuși guvernul va face împrumutul, sigur că fără concursul opoziției îl va face sub condițiuni cu mult mai grele pentru țară, pentru contribuabili.

Iată deci că și în cazul acesta suferă țara, neamul întreg, din cauza neînțelegerilor, a certelor dintre guvern și opoziție.

Și oare totuși nu le vine mintea la nici unii!? Nu vreau să priceapă că interesele naționale, ale țării trebuie puse mai presus de interesele politice, de partid!

Politicianii toți au urechi surde și nu aud că toată Țara geme și le strigă: *destul din certuri?! Impăcați-vă!*

Cu alegerile consiliului comunal ne vom ocupa în No. viitor, după ce vom cunoaște listele, cu cari se prezintă în alegeri fiecare Partid politic. Dorim, la ori ce caz, o înțelegere între toți românii, o listă curat românească, sau cel puțin *jidani* să nu figureze pe nici o listă de a partidelor românești!

Sectarismul.

O chestiune de care lumea laică nu se prea ocupă. În vremea din urmă însă, unele ziare cu durere pentru neamul și biserica noastră au început a se ocupa, pentru acela iată unele lămuriri pentru cititorii „Apărării Naționale”.

Este știut și chiar dovedit, că leagănul sectarismului este Anglia, mai apoi în lumea tuturor libertăților, în America s'a lăsat îngrozitor așa, că acolo numărul diferitelor credințe sectare atinge numărul de 500. Dintre aceste credințe din vreme n vreme trec câte una și la noi în țară.

Dupăce în vremea stăpânirii ungurești era favorizat printre noi „baptismul”, de vre-o 4—5 ani a venit „milenismul”, cel cu prorocirea apropiată a sfârșitului lumii, ba l-am văzut a se realiza în anul 1925. Vedem însă, că azi suntem în 1928 și nici nu se prevede acest sfârșit, căci zice Sf Scriptură: „Iar de ziua și ceasul acela. nimenia nu știe, nici ingerii din cer, fără numai Tatăl meu singur.” (Marcu 13. 32). Această nouă credință a fost îmbrățișată de unii dintre bapțiști; ce dovedește că se clatină și n'au o normă stabilă de credință cum avem noi.

Deșmanii neamurilor creștine, cei ce caută învrăjbirea popoarelor însă, nu stau pe loc,

caută alte și alte motive de învrăjbire, așa au adus o nouă sectă de vre-o 2—3 ani, numită a „pentecostaliștilor” sau cum se numesc ei „spiriți”. Aceasta a fost îmbrățișată iar de „bapțiști” și de unii dintre ai noștri, certați cu morala. În urma iviri acestei secte „bapțiști” s'au redus la mai puțin de jumătate.

Vezi D-le Popa, premergător al bapțiștilor, că biserica noastră stă de mii de ani, pentru că e zidită pe temelie tare, iar biserica D-tale e de câțiva ani numai și se dărâmă, pentru că e zidită pe nisip!

Va sta biserica noastră iar, toate credințele contrare ei se vor dărâmă și vor pluti ca gunoaiile pe suprafața apei în urma unui puhoiu și se va limpezi apa, din care se vor adăpa toți și aceia va fi credința noastră ortodoxă!

În ce se manifestă pentecostalismul? Ori care intră în comunitatea lor, trebuie să postească șase săptămâni, mâncând numai din seară'n seară pâine și bând apă. După șase săptămâni se pogoră Duhul Sfânt asupra lui și atunci este „botezat cu spirit sfânt”. Venirea spiritului sfânt o cunosc din acea, că cel ce e designat a primi „spiritul” începe a tremura, se bate cu pumnii, se trănțește la pământ, zbează cât îl ia gura, stă cu fața la pământ în genuchi mai multe ceasuri de rând. Aceste toate se întâmplă într'o casă scundă, mică în aer

infect, unde după ce s'a chinuit așa cel „chemat să ia spirit” cade la pământ în amorțire bo borosind cuvinte neînțelese, când zice ei că „vorbește în limbi”. Cei prezenți stau și ascultă, iar cel amețit după câțiva timp se deșteaptă și nu știe nimic ce s'a întâmplat cu el și nici cei din jur nu știu ce a vorbit. Este între ei și o d-soară, care s'a plimbat patru ani până la o școală medie și vezi Doamne, aceasta a învățat franțuzește și ea a spus că a înțeles ceva că a vorbit în limba franceză, dar nu știe ce a zis.

Conducătorul acestor viziuni, de regulă, stă lângă cel amețit și când vrea să mai zică ceva îl îmboldește cu piciorul și atunci iar zice, apoi cel amețit la un semn dat se trezește. Din aceasta se vede că totul este o înșelătorie, un joc de circ. Aceasta o pot dovedi mai mulți oameni, cari au participat la astfel de spectacole.

De se întâmplă să fie surprinși de autorități, imediat se trezesc, fără considerare la aceia că a venit „spiritul sfânt”, care va să zică și spiritul care este în ei se teme de pedeapsă.

Apostolul Pavel în drumul spre Damasc a primit Duhul Sfânt (Fapt. ap. 9.) și din acel ceas știm; că nu l-a mai primit nici odată. Apostolii cei de azi de căteori voiesc, de atâtea ori primesc spiritul.

Cu ocaziunea discuției asupra proiectului de lege a regimului general al cultelor am cetit într'un ziar, că „ortodoxii cer și nerecunoașterea bapțiștilor.” O aluzie de rea credință aceasta, cași cum numai biserica ortodoxă ar fi amenințată de sectarism. Dacă ne gândim bine putem vedea că sunt amenințate și celelalte biserici creștine, dar asaltul se dă în contra bisericii dominante, pentru că propaganda, — fie și cea politică — totdeauna se face contra celui dela putere.

În trecut, tot biserica ortodoxă era amenințată, pentru că catolicii aveau mare trecere și favoruri în Statul ungar, iar sectarii lovindu-se acolo de zidul catolicismului, s'au îndreptat în contra bisericii noastre, care era asuprită și luată la ochiu din partea tuturor. Și atunci se bucurau celelalte biserici de atacul sectarismului contra bisericii noastre, iar azi se bucură și mai mult, ba se bucură chiar și unii preținși români.

Dupăce în noul Stat român și în general bisericiile creștine nu pot ajunge a fi „o turmă și un păstor”, ar fi totuși vrednică de laudă lupta ce s'ar da mână'n mână de către toate bisericiile creștine, contra puhoiului american. Să se știe lucrul, că noi ortodoxii când luptăm contra sectarilor, nu ne gândim numai la biserica noastră, ci în general la toate bisericiile

Către învățătorii satelor.

Consultai zilele trecute registrele de clasificare a elevilor dela câteva școli primare. Din primul moment i-mi dăduri seama, că la sate se învață carte mai mult de frica amenziilor și nici decum din dorința cultivării copiilor și implicit a generației de mâine. Elevii cercetează școala în timpul cât munca câmpului stagnează. Pe alocurea, unde învățătorii nu sunt suficient de energici, absențele școlare sunt periodice și orice lucru de nimic servește drept scuză.

Evident în felul acesta menirea școlii de a educa masele este, de multe ori și în foarte multe locuri, o teorie abstractă. Școala se afirmă în mod pozitiv numai acolo unde ea ființează ca o realitate. Cunosc — și o mărturisesc cu mult regret — multe comune unde învățământul primar se consideră ca a cincea roată la car și unde contingentul analfabeților sporește cu fiecare generație trecută de pe pragurile școlii.

Nu punem tot răul deadreptul în căruța învățătorilor. Ne dăm perfect de bine seama despre greutatea acestora întâmpinată în executarea atribuțiilor lor și cunoaștem tot așa de bine tratamentul la care sunt supuși de autorități și de șleahă politicienilor.

Am fost martor personal în două rânduri când la Administrația Financiară din Cluj câțiva tineri învățători, aproape băieți, după ce și-au făcut datoria peste an sfioși s'au prezentat cu chitanțe pentru ridicarea lefii și li-s'au dat răspunsuri dintre acelea, cari nu sunt de natură a-i face să iubească autoritățile sus puse. Șefii finanțelor din Cluj, cari prin neglijență au patronat j-furi în averea publică, (fraudele dela percepțiile din Mocii și Gilău), și-au permis să umilească tinerii învățători, cari înfruntând mizeria se războiesc pe sate să împroștiie în neregulă inculturii.

In rezumat: învățătorul la sate,

cu mici excepții este în permanent conflict cu percepătorul care îl șicanează la plata lefii; cu populația se pune rău în momentul când o constrânge să trimită copiii regulat la școală; dacă are vre-o credință politică, pe care mai are curajul s'o mărturisească și-a găsit beleaua ș. a. m. d.

Cu toate neajunsurile ce suferă învățătorii la sate, insistăm pentru a-i îndemna ca să facă uz de toate mijloacele, pentru a constrânge elevii să frecventeze regulat cursurile și să învețe carte. Numai prin carte sperăm ca populația satelor noastre să-și croiască o viață mai ușoară și să se emancipeze de sub teroarea jidanilor cămătari-jefuitori.

At. Motogna.

INCHINARE

D-lui Profesor A. C. Cuza
Figură ta sfântă
Și plină de viață
Apare 'ntre noi ca un Crist
Când codrul mugește
Încărcat de verdeață,
Cu glas melancolic și trist.
Când frunza-i podoabă
Jeleşte și geme
Sub paloșul Iudei tăios,
El nu încetează
Nici când să te cheme,
Apostol și far luminos.
Dar nu numai codrul
Podoaba și frunza
Înalță o rugă la cer...
Cerând sănătate
Viața lui Cuza
Ci azi toți creștinii o cer!

I. Gh. Tărbescu.

Drepturi „omenesti” și drepturi „jidovesti”.

Lighioana jidovească, finută în spate de populația muncitoare, la noi ca și aiurea, ca o lepră, ca un cancer, ca o cangrenă scârboasă, de care nu știi cum să scapi, cu toată greșoșenia acestei situații nefirești mai are neobrazarea să afirme niște pretenții, pe cari dacă nu le-ai vedea scrise negru pe alb, ai crede că sunt de domeniul glumei sau al închipuirii.

Este vorba de cele cuprinse într-o publicație de după războiu a rabinului șef din București, jidanul I. Niemirower, intitulată: *Incursiuni în Istoria Evreilor.* În această carte, la cap. XIX, pag. 109, șeful rabinilor din București spune că, după pilda Americii și Franței, cele mai multe state civilizate au acordat drepturi jidovilor, dar aceste drepturi sunt „drepturi omenesti, și nu drepturi evreești, pentru cucerirea cărora jidanii mai au încă de luptat, și trebuie să lupte din toate puterile, pentru că alfel „ar face o crimă împotriva miilor de ani ai trecutului.

Iată o mărturisire. Va să zică jidanii nu sunt mulțumiți cu drepturile „omenesti”, adică civile și politice, căpătate și la noi, ei mai vor pe deasupra și „drepturi evreești.” Ce vor fi însemnând aceste drepturi evreești, după cari mai umblă, jidanul nu spune, de sigur pentru că le socoate prea bine științe de jidovime. Tocmai de aceea însă le înțelegem și noi foarte ușor. Ele nu pot fi altele de cât acelea ce se desprind din învățăturile thoral-

mudo-rabinice. Căci doar Niemirower vorbește ca rabin printre rabini. Și noi știm bine cu ce se hrănesc jidanii prin acele învățături.

Un neam degenerat, urmașii peproșilor și puchinoșilor Egiptului, goniți dealungul veacurilor din țară în țară pentru infirmitățile și metehnele lor sufletești și-au format o mentalitate de câni vagabonzi. Neputincioși, fricoși și sperioși, atenți la orice mișcare din jurul lor, pe care sunt gata s'o ia drept prigoană, au fost constrânși la solidaritate și au rămas în suflet cu ura atavică și selea de răzbunare împotriva lumii întregi, în care ei n'au fost vrednici să-și statornicească un cuib al lor; exaltându-și neîncetat pornirile dușmănoase, și devenind din neputincioși de o îndrăzneală temerară de îndată ce sunt în elementul lor.

De aici a și izvorât în lungul vremilor acea întreagă adunătură de aberațiuni și tângușii, ce formează de la un capăt la altul Talmudul cu toate adaosurile și tălmăcirile lui rabinice, cari stăpânesc până în măduva oaselor de la primul până la cel din urmă jidan de pe fața pământului.

Cele mai multe din aceste „învățături sfinte” vorbesc despre stăpânirea averilor celor de alt neam și despre stăpânirea universală a jidanilor peste tot pământul, ca răsplătă din partea lui Iehova pentru finerea poruncilor lui, cari se rezimă numai în păzirea celei mai stricte solidarități jidovesti.

Cităm numa câteva perle:
Deteronom Cap. 6-V-10 și urm.:
„...D-zeul tău te va duce în pământul pe care cu jurământ l-a făgăduit părinților tăi și-ți va da cetăți mari și frumoase pe cari tu nu le-ai zidit; case pline cu toate bunătățile pe cari tu nu le-ai împlinit; puțuri cu apă pe cari tu nu le-ai săpat;... grânele, vitele și fetele goimilor ale tale vor fi și regii lor slugi ție vor fi.”

Cap. 7-V-16 și urm. „și să mănânci toate popoarele, pe cari Iehova, D-zeul tău, le va da ție; ochiul tău să nu le cruțe... 22 Și Iehova D-zeul tău, va alunga aceste națiuni dinaintea ta cu încetul... 23 Dar Iehova D-zeul tău, le va da ție în puterea ta, și le va îngrozi cu spaimă mare, până ce le va pierde... 24 Și pe regii lor îi va da ție în mână și tu să faci să piară numele lor de sub cer.”

Isaia Cap. 54. V. 3. „Și seminția ta va moșteni popoarele. Și va face să locuiască cetățile cele pustii.”

Isaia Cap. 61. V. 6. „Veți mânca bunurile popoarelor, și în mărirea lor vă veți fâli...”

Rabinul Albe, după talmud: „D-zeu dete evreilor toată puterea asupra bunurilor și sângelui altor popoare.”

Talmudistul Bachai: „Viața goiului e în mâinile tale, iudeule, cu atât mai mult aurul lui.”

Absarbanel, din talmud „Acel care varsă sângele goiului, aduce jertfă lui D-zeu.”)

De aici și până la acel „Tob toif șebe goim harog,” din capul tuturor rugăciunilor jidovesti, cum ar fi „Tatăl nostru” la noi, nu e de cât o treaptă. Ultima treaptă. Cea ce va să zică: pe cel mai bun dintre creștini să-l ucizi. Adică: pe cei mai învățați și pe cei mai bogăți întâi, cum au și făcut în Rusia, omorând cu sutele de mii pe toți intelectualii creștini, preoți, ofițeri, profesori, medici, juriști, etc. de n'a mai rămas de cât mulțimea muncitoare, pe care o țin și astăzi în robie, numai pentru tolosul lor.

Iată unde vor să ajungă jidanii și la noi. Acestea sunt desigur drepturile „evreești” de care vorbește jupânul Niemirower.

Adică mai pe înțeles: Neamul abject al lui Iuda, întruchipat într'un lțic urduos și buhos, rânjind din gura lui știrbă și cu ochii închiși de plăcere, stând răsturnat pe un tron aurit, la pi-

*) Citatele luate după „Moldova Creștină și Judaismul talmudic” de I. Mironescu.

creștinc, cari-de o potrivă sunt amenințate de acest bolșevism bisericesc, pentru ce dar n'am putea conta la sprijinul celorlalte biserici creștine în această luptă? Și pentru ce n'ar putea ele să sprijinească lupta noastră? Mântuitorul zice: „A iubi pe D-zeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea și a-i iubi pe aproapele ca însuși pe sine, este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele”. (Mcii 12-33) Aceasta a fost și este călăuză bisericilor noastre, deci iată că luptă pentru toate bisericile creștine!

Să vedem acum, pentru ce luptă biserică noastră contra sectarilor? Din mai multe puncte de vedere, cari mai însemnate sunt: Punctul de vedere național dogmatic și cultural.

Este știut, că sectarii propagă internaționalismul. Noi Românii nu putem fi internaționali, pentru că nu voim a ne perde naționalitatea, la care ținem mai mult ca la înșasi viața noastră, deci biserică luptă să stărpească această idee, pentru a ne salva neamul de piere. În războiul mondial, au participat 238 de locuitori ai comunei noastre, între cari au au fost și 20 bapțiști. Dintre 218 ortodocși au căzut în războiu 54, iar dintre 20 bapțiști nici unul. Au căzut deci dintre ort. 28%, iar dintre bapțiști ar fi trebuit să cadă 2,50%, dar fiind-

că n'a căzut nici unul, și nici răniți n'au fost, de aici se vede, că nu sunt buni patrioți și numai când li-s'ar îmbia ocaziunea ar lăsa dușmanul să între în țară cu tot jurământul ce-l depun înaintea Premergătorului.

Din punct de vedere dogmatic, luptă biserică noastră contra sectarilor, pentru că sunt în rătăcire de credință, care duce la o sinda sufletului. Ei dogmele bisericii noastre le tălcuesc așa cum nu s'a găsit nici între teologii cei mai vestiți ai lumii. Dacă până azi nu s'a găsit cine să schimbe adevărurile de credință stabilite chiar de vremea primilor creștini, cum ar putea sta nepăsătoare biserică noastră, față de astfel de rătăcirii? Iată dar că „pe noi ne interesează latură mântuirii”. Pe noi ne interesează sufletele, cari nu pot fi date pe mâna orî și cui.”)

Din punct de vedere cultural luptă biserică noastră contra sectarilor, fiindcă este știut, că în trecut aceștia mai bucuos își dădeau copii la școli streine și numai unde nu erau școli de Stat, neavând încotru, îi dădeau și la școlile noastre confesionale. Acum în țara nouă se arată și ei buni patrioți??

Îndată ce cărova se face sectar, își Primejdia Bapt. de P. S. Sa Epis. Grigorie pag. 4. al. I. ord. 3—6.

schimbă și portul, ca și prin aceasta să arate, că el urește totul ce s'a păstrat prin biserică dela care s'a depărtat. Nu mai cultivă cântarea bisericăscă, nici cea națională, pentru că zic, că e păcat a cânta ceia ce nu e scris în Sf. Scriptură și este păcat și cum eântă biserică noastră.

Poietul când scrie poezia este inspirat; muzicantul când compune cântarea este inspirat. Românul când face și cântă Doina este inspirat — în limba bisericăscă am zice — de Duhul Sfânt. Sfinții părinți bisericești oând au compus imnele religioase au fost inspirați de Dh. Sf. ce se dovedește prin aceia, că azi nimeni nu mai poate compune astfel de imne, cari sunt pline de atâtea învățături și îi inspiră atâtea evlavie. Pentru ce dar ar fi păcat cântarea acestora cari se știe au fost oameni mai puțin păcătoși decât cei de azi, ba s'au ridicat chiar la o perfecțiune morală. Cântarea sectarilor, care se știe este compusă de oameni, cari nici pe prima treaptă a perfecțiunii morale nu s'au putut ridica să nu fie păcat a o cânta?

Tot așa ignorează dansurile naționale, ba nici la alte întruniri cu caracter lumesc, nu participă, că vezi Doamne e păcat a-ți câștiga cunoștințe, a-ți nobilita sufletul, ori a-ți dezvoltă sentimentul iubirii de neam. Mai bine știu lucrul acesta învățătorii nostri, câte

năcazuri au cu elevii sectari a căror părinte nu le permite a participa la reprezentații școlare. Ba au fost chiar certați unii învă. din partea părinților sectari:

In rezumat: Biserică noastră luptă contra sectarilor, pentru că n'au sentimentul național, sunt în rătăcire de credință și sunt contrari culturii în general și al celei naționale în special.

Cea mai nouă sectă, după cum amintim mai sus este așa numită a „Penticostaliștilor” S'a ivit prima oră în comuna Păuliș după cum afirmă ziarul „Arad Közlöny” din 29 Apr. a. c. prin Bradin George, care era dus în America, iar acum e acasă și face prozeliti.

Este știut, că baptismul a fost primit de oamenii, cari erau certați cu morala și se clătinau în credință. Penticostalismul a prins rădăcini iar între bapțiști, car n'au o credință tare pe care să se razime. De câteori se vor mai ivi și alte secte, totdeauna se vor mută la altele, deși mutarea aceasta este contrară Sf. Spirit; căci zice ap. Pavel la Cor. 13 9. „La învățături streine și de multe feluri să nu vă mutați.”

Decâte ori se ivește o nouă sectă, totdeauna după exemplul Dlui Hristos este împreunată cu fel de fel de minuni. Cea dintâiu minune care eră să refacă, eră Bradin G când va veni din America nu va

ciocarele căruia să se prosterne și să se stingă în muncă și mizerie o întreagă lume creștină validă.

Noi vedem bine că spre ținta aceasta în țară la noi jidovimea a și parcurs o cale bunicică.

Dar tocmai pentru aceea, ca să nu ajungă până la capătul țintei; și cât mai suntem încă stăpâni în casă, noi trebuie să le mai scurtăm jidanilor din drepturile „omeneshti” cu cari ei nu sunt mulțumiți, și pe cari nu le merită, și să-i lăsăm numai cu drepturile „evrești”, că tot li-s și mai dragi, să se frece cu ele pe cap, până vor ajunge în... Uganda.

Căci dacă am lăsa să meargă lucrurile după socoliala jidovească, și câinii când își fac o anumită trebuință asupra unui gard, unui stâlp, sau chiar asupra pantalonilor unui om ce stă liniștit, pentru că așa li-i dat lor, dacă ar avea graiu ar putea și ei să prețindă că acesta este un un „drept cânesc”.

Dar tu, Creștine, dacă ai simț, când vezi lighioana apropiindu-se și mirosind, nu mai aștepta să rădăce piciorul și să te spurce, ci rădăce ciomagul și pocnește-o, să se ducă pe pustii să-și exercite dreptul ei Cănesc, sau Jidovesc. *Dr. Haralamb Vasiliu.*

PREȘEDINȚIA L. A. N. C.

Comunicat

Președinții delegați ai L. A. N. C., sunt invitați a stărui să desăvârșească, pe cât mai curând, organizațiile județene și locale, prin unirea tuturor elementelor, cari fac parte din organizație.

Membrii L. A. N. C., au datoria să la parte activă la propaganda doctrinei și a programului ei, în județele unde își au domiciliul. În vederea candidaturilor eventuale, se amintește, că nu se admit decât numai prin excepție candidaturi în alte județe și în județul de origine.

Președinții delegați, vor comunica Președintelui Suprem situația exactă a organizațiilor lor, și data dela care, fiind complete, vor putea să fie vizitate de dânsul.

Membrii asociației „Tineretul L. A. N. C. sunt rugați să dea tot concursul Președinților de organizații, din județele lor.

Preș. Suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

veni cu vaporul, ci „pe apă” ca Di Hristos. A ajuns acasă, dar nu „pe apă”, ci cu vaporul și cu trenul, lată prima minue s'a adevărat a fi minciună.

Ei bine, dar acești oameni după ce au părăsit odată biserica se rușinează a se reîntoarce, la ea deci recurg la facerea altor minuni. De eră cineva bolnav, ziceau să vină numai la ei și se va vindeca! Au plecat cu grămadă, dar până azi nu s'a mai vindecat nimeni un fost membru al bisericii noastre, mai apoi baptist, iar acum „spirit” a fost ademenit așa, că își va recăpăta auzul, dacă va merge la ei: S'a pus bietul V. Roșiu pe post și rugăciune iar de atunci sunt 2 ani și nici până azi nu și-a recăpătat auzul, ba nu permite nici buniciei sale să cerceteze biserica, de și e de credința noastră.

O femeie paralizică — de vre'o 10 ani ziceau că se va vindeca, dacă va merge la ei. S'a dus, dar nu s'a vindecat, ci s'a făcut și mai rău. Nu și va recăpăta sănătatea, pentru că paraliza derivă dela naștere din părinți bolnavi, bapțiști:

Acești oameni simpli pe conducătorii lor îi îndumnezeiesc. Ziceau mai anul trecut despre unul, că peste un an se va înălța la ceru atât este de sfânt și de curat. Acesta și azi se asemănă cu Ap. Pavel, dar la ceru nu se va înălța, pentru că numai

„Regățean” egal escroc.

Acesta este titlul unui articol dintr'un ziar cotidian din București și dl autor crede că în nouile provincii, oamenii din vechiul regat „regățenii” sunt priviți de niște escroci, șarlatanii și că dorința celor din provincii este să se poată scăpa cât de curând de regățeni.

Noi am amintit în repetite rânduri că este o crimă să afirmе cineva că „totul ce vine de dincolo este putred” Sunt oameni cinstiți și aici și dincolo și mișei și dincolo și aici.

România-mare va fi puternică și consolidată numai atunci când după unirea politică, care s'a înfăptuit va urma și unirea sufletească. Unirea sufletească însă nu se va face niciodată dacă nu va eși din mintea și inima tuturor românilor credința că frații din alte provincii sunt escroci sunt necinstiți etc.

Este deci un dușman al neamului și al țării acela, care crede că este bine să generalizeze, să vorbească cu ură de frații noștri dulci din alte ținuturi, acuzându pe toți de tâlhari, oameni fără caracter etc. fiindcă din întâmplare am cunoscut pe unul doi de felul acesta.

Îmi aduc aminte că mai înainte vreme când ne despărțeau afurisitele de granițe azi dispărute pentru totdeauna, de frații noștri, cât de fericiți eram dacă puteam să convenim cu careva dintre ei, sau să cetim măcar ceva despre ei. Și oare care român de bine nu a sărutat cu lacrimi de bucurie pământul sf. al patriei mamei atunci când numai cu permisiunea putea să calce câteva zile măcar acel pământ?!

Se cuvine să ne aducem aminte și de acele zile ori momente fericite și să ne gândim că îi păcat și nu-l frumos, ca azi să ne urâm, să ne învrăjibim să ne batjocorim și să ne tratăm cu numele de „escroc”.

Da escroc, ticălos este acela care face deosebire între frate și frate după provincii și nu între frate cinstit, și necinstit fie el ori din care parte a țării ar fi și ori din care partid politic ar face parte.

Unui tânăr idealist.

Tragi la măsca cam mult amice
Și vin, și țuică, și pelin
Deci nu mă m'r că-ți vezi adesea
Idealul tau: paharul plin.

Medan.

unul a fost Fiul lui Dzeu, și acela s'a înălțat la ceru, iar altul ba.

După toate aceste vă rog Iub. Cetitori, ca să căutați ep. II Tes cap 2. din care vă veți convinge, că în rățacirea asta mare au ajuns sectarii fiindcă au lăpădat adevărul cel dintâiu, iubirea adevărului (v. 10) „și chiar acum le trimite Dzeu lucrarea rățacirii, ca ei să creadă minciunii, ca să fie osândiți toți, cari nu crezură adevărului, îi incuviințară nedreptatea” (v. 11—13), iar I Cor. 14. 19 zice: „Doară în biserică voise mai bine a vorbi înci cuvinte cu mintea mea ca să învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limba streină”.

Ar fi de dorit, ca autoritățile când văd amenințată liniștea satelor, a familiilor, a bisericii, a țării să dea mână de ajutor celor ce sunt chemați a executa ordinele date de stăpânire, să nu încurajeze pe cei ce fac disordine în suflete, că prin aceste se pierde autoritatea, fără de care nu se poate guvernă și nici ordine nu se pot executa.

„Deci dar fraților, stați tari și țineți bine datinele în cari ați fost învățați, fie prin cuvânt, fie prin epistolă noastră”. (II Tes. 2. 15.)

Șoimoș.

I. Chebeles.
Preot ort. rom.

Inchinare Țăranului român

Te văd ori și când sub arșița de soare
Drag muncitor al holdelor de pâine;
Tu ce ne'asiguri zilele de mână
Cu fruntea ta brăzdată de sudoare

Tu dintr'un bob faci să răsară două;
Din lanul tău muncit cu'atâta trudă
Pe care'un cârd de muncitori asudă,
Ne dai la toți cu mâinile amândouă.

Tu nu cunoști în lume mântuirea,
Decât în munca ta istovitoare,
Cu care lupți cătându-ți fericirea...

Muncește! Noi la blândețe-ți picioare
Îți vom depune cinstea și iubirea
Atâta timp cât vom trăi sub soare.

I. Gh. Târbescu.

Bacalaureatul,

„Matura” cum i se zicea pe vremuri dă foarte mult de gândit atât profesorilor cât și elevilor și părinților lor. De ani de zile cad elevii la acest afurisit de examen cu grămadă. Este câte o comisie de examinare, la care abia trec 20—30% din elevi, cari au terminat 8 clase de liceu și se prezintă la bacalaureat.

Acest examen a umplut și umple de adevărată groază pe elevii din licee.

Se spune că elevii nu sunt bine instruați, că profesorii de liceu sunt slab pregătiți, că comisiile sunt prea severe etc. etc. Orice s'ar spune, orice s'ar zice pagubă este că elevii noștri trec așa de greu peste acest examen.

Vor fi fiind ei și elevi slabi, nepregătiți, dar totuși dacă a terminat 8 clase este imposibil să nu aibă cunoștințele necesare pentru a trece bacalaureatul. Comisiile sunt toată vina că se nenorocesc atâți elevi și cu ei părinții lor. Să dispară deci aceste comisii superflue să se facă examenul de bacalaureat naștea unei comisii constatătoare din foștii profesori ai elevilor. Să fie toți profesorii conferință și acolo să decidă împreună care elev poate trece examenul și care nu. Profesorii să fie cât se poate de indulgenți, căci elevii numai eșind în viață vor putea să se înarmeze cu mijloacele necesare în lupta grea pentru binele public, pentru neam și poate în prima linie pentru existență. Atunci se va vedea care este om de treabă, serios, cinstit și de folos neamului și patriei și nici decum până este pe băncile școlii.

Lasă să ajungă cât mai mulți elevi la universități, căci cei buni se vor alege se vor și impune și ne vor fi de folos. Să nu uităm că sunt țări, ca Svedia, Norvegia, Olanda etc, unde mulți studenți după ce au terminat cu bine universitatea se întorc la coarnele plugului. La noi este foarte greșită părerea, că oricare mucos, care abia știe cetii și scrie trebuie să se îmbrace în haine negre și să lucre în birou „cântălarie”, crezând că aceasta înseamnă că este „domn”.

Domn și vrednic de stima tuturor este fiecare om care își are o ocupațiune, pe care și-o îndeplinește cu sfințenie.

Lăsați deci elevii să învețe carte să fie zeci de mii de studenți în fiecare an, căci cu cât va fi numărul lor mai mare cu atât vor putea deveni buni dintre ei mai mulți și țara numai folos va putea avea din această întrecere.

Bine ar fi să ajungem cât de curând ca și ultimul muncitor, țăran sau măturator de stradă să aibă școală, 4—8 clase, ba chiar și matura și dacă este cu putință să se scrie și la universitate!

In hoc signo vinces.

O țară, Un rege, Un popor, O lege.

Dintre nenumăratele scrisori, cari ne sosesc din toate părțile țării, drept îmbărbătare la munca cinstită și desinteresată națională pentru: Hristos, Rege și Națiune, publicăm azi următoarea:

Cluj, la 19 Iunie 1928.

Iubite Domnule Dr. Benea,

Cu No. 2194 mi s'a trimis și „Voința Poporului” cea fără Svastică și pe care de sine înțeles am refuzat-o. Deoarece eu am achitat abonamentul pe anul curent la „Voința Poporului” cu Svastică și ca organ al L. A. N. C. din Arad, pe care o conduceai D-ta; te rog, ca acest abonament să treacă cu ocazia lichidării, la „Apărarea Națională” pe care o conduceți D-voastră, și să mi se trimeată regulat.

Vă felicit pentru hotărârea de a menține organul de publicitate al L. A. N. C. și condemn acțiunea Voinței Poporului, de a trimite foștilor abonați ligiști, o gazetă care nu mai propagă doctrina L. A. N. C. care se ferește să pomenească numele de jidan, și care dacă nu mână, dar într'un timp mai apropiat sau mai depărtat, se va întovărăși cu presa din Sărindar sau cu acea a partidelor politice jidovite pentru ca să ne atace.

La tot cazul munca asiduă și cu plan efectuată, cinstea nepătată și tăria de caracter sunt nestimabile, care trebuie să împedebască personalitatea fiecărui ligist și în fața cărora toate calomniile, intrigile, uneltrile și minciunile jidanilor și jidoviștilor se vor risipi ca valurile furioase ale mării la întâlnirea digului de granit!

Cu statornicie, în credință, și avânt tineresc, Cu Dumnezeu înainte! pentru a face cu o zi mai de vreme, cu România să fie a Românilor!

O călduroasă strângere de mână dela al D-tale devotat

ST. PENEȘ.

Nucul bătrân.

Sub acest nuc, ști bătrână?
Cum îți curățam eu nucul,
Te țineam cu drag de mână,
Te priveam ca pe o zină,
Bine mai era atunci!

Azi nepoții noștri se joacă
La umbra acestui nuc;
Urechia — mi-a rămas toacă —
— Unde merge lumea toată:
Azi-mâne și eu mă duc...

Mi-ai rămas din tinerețe,
Tu sotiie c-edincioasă,
Ochi-ți stânși și-a tale fețe
Sbârcite de bătrânețe,
— Și cum erai de frumoasă!

Lumea ne compătimește,
Nu ne știe cum am fost,
Că omul de 'mbătrânește
Slăbit, fără scop trăiește,
Viața lui nu are rost.

Tot ce vine iară trece...
Cu timpul toate se găț,
Sfârșitu-i mormântul rece
Unde popa ne petrece,
Unde toți mergem odată!

Al. Grozescu.

Se zice:

după cum s'a mai zis, la acest loc, că ziarul „Curentul“ ar fi fost vândut jidanului Aristid Blanc. Campania contra Bisericii, întreprinsă de acest ziar, să fie oare un semn, că ziarul „Curentul“ a început a face parte din „așa numita“ presă?

Că președintele Albaniei Ahmed Zogu ar avea de cuget să se proclamă rege al țării sale.

Trebuie că nu-l rea meserie nici meseria de a fi rege, căci altcum nu i-ar arde nimănui să fie rege, acum când multă lume nu mai știe unde să se ascundă de căldură și ce să facă de foame.

Că individul Korce Kálmán din comuna Culed, a împușcat în timpul revoluției un sătean din aceeași comună.

Intrebăm ș'a luat acest asasin răsplata bine meritată din partea autorităților pentru crima ce a comis?

Dorim să fie îndesat remunerat!

Că guvernul jidănesc sovietic a adus o lege, prin care desființează toate bibliotecile creștine și sălile de citit cărți religioase. Serviciul d-lor preoți nu mai este îngăduit decât la cazuri de moarte, în spitale și închisori.

Iată deci că spurcatul de neam jidovesc a pus stăpânire complectă pe poporul rus care a fost așa de drept credincios și prin legi vrea să desființeze sf. biserică creștină! Ințelegeți pericolul dlor politicieni și voi toți prietenii jidanilor!!!

Că jidanul Hugo Schwarzenberg din comuna Șelțin jud. Arad, a mers cu obrăznicia până acolo că a scos revolverul și a amenințat pe câțiva elevi, cari i-au strigat pe adevăratul nume: „jidani“.

Oare unde ne aflăm în Palestina sau în România Mare? că bieții români să fie amenințați cu armele de către spurcatul neam a lui Iuda! Intrebăm autoritățile comunale, cu ce drept ține revolver susnumitul jidan? Admitem după cât suntem informați, că jupunul țig cel bătrîn, ar fi avut drept de a purta revolver dar după moartea lui, pentru ce se lasă acest drept fiului său?! Ori poate pentru că legile trebuiesc executate numai de români?! De ce dl. șef de jandarmi îl protejază familia mai mult ca pe ceilalți filii a lui Iuda și chiar mai mult de cât pe români? Cazul jidanului Krausz și studenții arestați!

Suntem informați de altfel că jidanul Krausz a crepat, iar acum jupuneasa Krausz clocește, și mănâncă ouă fripte cu cenușe în loc de sare ca să respecte legile lui Moisi!

Că partidul țărănesc croat cere despărțirea vechii Serbii de noua provincie.

Nouă de multeori ne place să aducem pe sârbi ca exemplu de buni patrioți, dar câteodată se vede că încă nici lor nu le-a venit mintea cea de urmă a românului.

Că în Franța nici d. miniștrii nu au vagoane separate salon, la noi și servitorii secretarului general... Bine ne mai merge!

Că un multimiliardar Olandez a căzut din Avion pe când trecea marea mănecel venind dela Londra la Bruxelles. Gurile rele spun că s'ar fi sinucis el în felul de mai sus, aruncându-se în mare. L'a chemat Löwenstein, dacă a fost jidan atâta pagubă! Să-l urmeze cât de mulți din semînția lui Izae!

Că țărănul bulgar Dobre Dinarov ș'a plătit o datorie de 10000 Lei unui creditor al său, dându-și nevasta pentru bani. Creditorul ș'a și învoit fiindcă nevasta era foarte frumoasă, dar iată buclucul, fiind fapta morală a pus mâna pe amândoi, cei ce făceau târgu.

Parcă pela noi nu se face în multe cazuri la fel, numai cât că nu-l dă nevasta de uric — pentru totdeauna ci... în special jidanii sunt capabili de orice când e vorba de „ghîșefit“, își dă soția își dă fata și chiar sufletul necurat!

Informațiuni.

D. Dr. Dante Gherman, avocat în Arad, și-a mutat *Biroul Advocatului* în **Str. Cloșca No. 14. I.**

Elza Latinca renumita artistă de picturi care a absolvat în Germania și care s'a distins la expozițiile din strălăutate prin frumoasele tablouri „Flori“ „Tigance“ etc. în care este specialistă, recunoscută și premiată, astăzi se află pe Valea Deznel pentru a-și sporii bogata colecție de tablouri.

Suntem mândri de această artistă, de această fică a orașului nostru, care n'ea făcut fală și cinste în strălăutate li urâm bun sosit și spor la muncă.

— La Sanatoriul de tuberculoși din Arad, Ministerul Sănătății a numit ca medic pe d. Dr. Eugen Dorca, care și-a și ocupat postul. E un tânăr medic bănațean și s'a distins la Centrul pentru ocrotirea copiilor din Cluj, serviciul D-lui Docent Dr. Axente Iancu, unde timp de 2 ani și jumătate a condus singur o secție.

Despre vizita la Arad a d-lui Dir. general al C. F. R. Teodorescu și a dlui dir. de ziar Fulga, vom scrie în No. viitor!

Facem atenți pe toți prietenii noștri dela sate să nu încerce și pe autorități să nu permită să adune grăul lângă casă în sat, și acolo să-l treere, căci ușor ș'ar putea întâmpla, Dne ferește! să se nască un foc și atunci împreună cu grăul ar putea arde tot avutul: casă sură, grajd, etc. făcute din bani agonisiți cu multe lacrimi și sudori.

Ba ar putea arde și părți întregi din sate.

Deci adunați și treerați grăul afară din sat, după obiceiul vechiu.

— Aflăm cu plăcere vestea că edificarea Catedralei din Cluj va fi continuată în urma unui ajutor de câteva milioane dat de guvern.

Era și rușine ca atunci când pentru alte lucrări fără importanță se găsesc milioane un monument adevărat național cum este Catedrala să nu poată fi cât mai curând terminat!

Onorați Cetitorii!

V'ați întrebat oare cândva câți jidani sunt slugi la creștini? Câți jidani sunt tăetori de lemne în păduri? sau lucrători în băi (mine)? Câți jidani sunt măturători de străzi și altele?!

Vineri în 20 a. l. c. s'a împlinit un an dela Moartea Marelui nostru Rege Ferdinand I.

Și cu această ocaziune se cuvine să înălțăm o ploasă și ferbinte rugăciune către preaputernicul Dzeu pentru odihna sufletului Celui în veci Neuitat!

Poșta Redacției.

Deocamdată — fiind ocupați cu rezolvirea unor chestiuni cu mult mai serioase — nu vom răspunde nimic, nici unui atac. De altfel oamenii de bine ne cunosc din trecut, știu cu cine au de a face, ne-au stimat, apreciat și judecat după faptele noastre și sperăm că și în viitor vom avea parte de concursul lor moral și material dacă îl merităm, tot numai în urma faptelor bune, patriotice, de cari fiți siguri că vom da dovadă totdeauna.

AVIZ

Publicațiunea de licitație No. 836 | 1928 apărută în ziarul No. 4 referitor la procurarea și repararea mobilierului, greșită fiind data pentru licitație, se aduce la cunoștință generală, că licitațiunea respectivă se va ține în ziua de 30 Iulie 1928, orele 11 a. m. Macea la 28 Iunie 1928.

Primăria

AVIZ.

Publicațiunea de licitație No. 835 | 1928. apărută în ziar No. 4. referitor la repararea abatorului comunal, greșită fiind data fixată pentru licitație, se aduce la cunoștință generală, că licitațiunea respectivă se va ține în ziua de 30 Iulie 1928, oarele 9. a. n. Macea, la 28 Iunie 1928.

Primăria

Aviz.

Publicațiunea de licitația No. 834 | 1918 apărută în ziarul No. 4. referitor la procurarea alor 2 butoaie și alte rechizite de pompierii necesare serviciului de pompierii a comunei, greșită fiind data fixată pentru licitație, se aduce la cunoștință generală, că licitațiunea respectivă se va ține în ziua de 30 Iulie 1928, oarele 10 a. m.

Macea, la 28 Iunie 1928.

Primăria.

Serviciul Technic al Jud. Arad Nr. 1436 | 928.

Publicațiune.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 31 August 1928. la ora 10 jum. pentru repararea lucrărilor de tinichea și separat furnizarea materialului de var la casarma de cavalerie a jud. Arad cu suma de lei 90,700 separat 43,500 Lei.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciului de Poduri și Sosele din Arad între oarele oficioase.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 12 Iulie 1928.

Prefectura Județului Arad
Serviciul Financiar și Economic

Nr. 22539.

Arad, la 13 Iulie 1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 13 August 1928 a. c. orele 12 a. m. se va ține în localul Serviciului Financiar și Economic dela Prefectura Județului Arad, licitațiune publică cu oferte închise în conformitate cu art. 72 și următorii din legea contabilității publice pentru furnizarea alor 3 vagoane de var.

Caietul de sarcini se poate vedea în biroul Serviciului Financiar și Economic în zilele oficioase între orele 11—16 din zi.

Amatorii vor depune deodată cu înaintarea ofertei și o garanție de 10% din suma oferită.

Prefect,

ss) I. Georgescu

Șeful serv.

ss) Stanca

Prefectura Județului Arad
Serviciul Financiar și Economic.

No. 23905.

Arad, la 12 Iulie 1928.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 20 August a. c. orele 10 a. m. se va ține în localul Serviciului Financiar și Economic dela Prefectura Județului Arad, licitațiune publică cu oferte închise în conformitate cu art. 72 și următorii din legea contabilității publice pentru furnizarea alor: 2 buc. uniforme de vară și iarnă necesare cameristului și șoferului dela Serviciul technic al județului.

Caietul de sarcini se poate vedea în biroul Serviciului Financiar și Economic în zilele oficioase între orele 11—13 din zi.

Amatorii vor depune deodată cu înaintarea ofertei și o garanță de 10% din suma oferită.

Prefect,

(ss) Dr. Lazar

Șeful serv.,

(ss) Stanca.

CREMA DE FAȚĂ

„MARGIT“

De vânzare pretutindeni

DIRECȚIUNEA

UZINELOR DE GAZ A ORAȘULUI ARAD

Se află în situația plăcută, ca să servească On. public cu gaz de calorice înaltă, cu al cărui ajutor putem, ca în timpul de pace, lumina ieftin, încălzi, pregăti mâncări a călca rufe și a ne scărda. Instalațiunile necesare și montările le executăm pe rate și pe prețuri de regie.

UZINELE COMUNALE
SECȚIA GAZ AERIAN: ARAD

Str. Muciu Scevola 9, 11 și 13. — Telefon 27, 25 și 16.

BIROUL UZINELOR

din strada Eminescu No. 4 stă la dispoziția On. public în ce privește comenziile etc.

